

Arrest

nr. 107 072 van 22 juli 2013
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Armeense nationaliteit te zijn, op 11 februari 2013 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 8 januari 2013 waarbij een aanvraag om toelating tot verblijf onontvankelijk wordt verklaard (bijlage 15quater).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 28 maart 2013 met refertenummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 17 juni 2013, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 juli 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken G. DE BOECK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. HOOYBERGHS, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat A. DE MEU, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekster en T. H., een in België verblijvende vreemdeling, legden op 6 februari 2012 een verklaring tot wettelijke samenwoning af voor de ambtenaar van de burgerlijke stand te Turnhout.

1.2. Via een op 11 oktober 2012 gedateerd schrijven diende verzoekster, overeenkomstig artikel 12bis, § 1, tweede lid, 3° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), bij de burgemeester van de stad Turnhout een aanvraag in om tot een verblijf in het Rijk te worden toegelaten.

1.3. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding nam op 8 januari 2013 de beslissing waarbij verzoeksters aanvraag om tot een verblijf te worden toegelaten onontvankelijk wordt verklaard. Deze beslissing, die verzoekster op 11 januari 2013 ter kennis werd gebracht, is gemotiveerd als volgt:

“Met het oog op artikel 12bis, §4, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en artikel 26/1, §2, tweede lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen

is de aanvraag voor een toelating tot verblijf, ingediend op 22.10.2012 in toepassing van de artikelen 10, 12bis, §1, tweede lid van de wet van 15 december betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, door:

Naam: [G.]

Voorna(a)m(en): [S.]

Nationaliteit: Armenië

[...]

om de volgende reden onontvankelijk:

Betrokkene haalt aan dat zij de wettelijk samenwonende partner is van de heer [T. H.] die in het bezit is van een inschrijving in het vreemdelingenregister voor onbepaalde duur; dat zij een kind hebben te Turnhout dat geboren werd in 2007 en een tweede kind dat voorzien te geboren worden in juli 2012 kan niet aanvaard worden als een buitengewone omstandigheid die de aanvraag tot gezinshereniging in België. Dit betreffen slechts algemene gegevens die duiden op het feit dat er werkelijk sprake is van een gezin met kinderen dat gevormd werd op het Belgisch grondgebied, weliswaar met de moeder van de kinderen in illegaal verblijf. Het aantonen van de familieband is een vereiste bij elke dossier gezinshereniging bij de Dienst Vreemdelingenzaken, bureau gezinshereniging. Wat betreft de zwangerschap, heden is het nieuwgeboren kind ongeveer 6 maanden oud waardoor dit element dd januari 2013 niet als een buitengewone omstandigheid die betrokkene verhindert haar visumaanvraag te doen via de geijkte post, namelijk via de bevoegde buitenlandse diplomatieke post. (Belgische Ambassade te Yerevan / Armenië) Betrokkene verbleef gedurende jaren illegaal in België na het aflopen van haar toeristisch visum vooraleer in 2012 initiatief genomen wordt om haar verblijfstoestand te regulariseren. Bijgevolg ligt betrokkene zelf aan de oorzaak van de schade waarop zij zich beroept en uit illegaal verblijf kunnen geen rechten geput worden. De verplichting om terug te keren betekent geen breuk van de familiale relaties maar betreft slechts een eventuele tijdelijke verwijdering van het grondgebied wat geen ernstig en moeilijk te herstellen nadeel met zich meebrengt.”

Dit is de bestreden beslissing.

2. Over de rechtspleging

Aan verzoekster werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegestaan, zodat niet kan worden ingegaan op de vraag van verweerder om de kosten van het geding ten laste van verzoekster te leggen.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. Verzoekster voert in een enig middel de schending aan van artikel 12bis van de Vreemdelingenwet, van de motiveringsplicht en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Zij verschaft volgende toelichting:

“Eerste onderdeel

Verzoekster heeft zich bij haar aanvraag beroepen op het bestaan van buitengewone omstandigheden waardoor het haar is toegelaten de aanvraag in te dienen bij het gemeentebestuur van haar verblijfplaats.

Artikel 12bis, §1, 3° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna vermeld als ‘Vreemdelingenwet’)

bepaalt dat de vreemdeling de aanvraag kan indienen bij het gemeentebestuur van zijn verblijfplaats "indien hij zich bevindt in buitengewone omstandigheden die hem verhinderen terug te keren naar zijn land om het op grond van artikel 2 vereiste visum te vragen bij de bevoegde Belgische diplomatieke of consulaire vertegenwoordiger en alle in § 2 bedoelde bewijzen overmaakt, evenals een bewijs van zijn identiteit".

Verzoekster heeft ter verantwoording van de buitengewone omstandigheden bij haar aanvraag het volgende gesteld:

"Mevrouw [S. G.] is de wettelijk samenwonende partner van de heer [T. H.] [...], in het bezit van een bewijs van inschrijving in het vreemdelingenregister voor onbepaalde duur.

Ze hebben samen een kind, [A. H.] [...]. Hun tweede kind is op komst en wordt verwacht op 26 juli 2012.

Mevrouw [S. G.] is thans zwanger. De bevalling is voorzien op 26 juli 2012.

De wettelijke samenwoning met een tot verblijf gerechtigde vreemdeling, de aanwezigheid van een jong kind in het gezin, de huidige zwangerschap en de komst van een tweede kind in het gezin vormen buitengewone omstandigheden in de zin van artikel 12bis, § 1, 3° Vreemdelingenwet."

Het is kennelijk onredelijk om deze gecombineerde gegevens niet te beschouwen als buitengewone omstandigheden in de zin van artikel 12bis, §1,3° Vreemdelingenwet.

De gezinsband en wettelijke samenwoning met een tot onbeperkt verblijf in België gerechtigde vreemdeling en de aanwezigheid van twee erg jonge kinderen maken voor verzoekster buitengewone omstandigheden uit dat haar verhinderen om terug te keren naar haar land om aldaar een visum aan te vragen.

De bestreden beslissing stelt dat het slechts algemene gegevens zouden betreffen die duiden op het feit dat er werkelijk sprake is van een gezin met kinderen dat gevormd werd op het Belgische grondgebied.

Dit is kennelijk onredelijk.

Tweede onderdeel

Het valt op dat de bestreden beslissing typeformuleringen bevat, die nog meer opvallen door de erbarmelijke zinsconstructies, zoals

- Betrokkene haalt aan dat zij de wettelijk samenwonende partner is van de heer [T. H.] die in het bezit is van een inschrijving in het vreemdelingenregister voor onbepaalde duur; dat zij een kind hebben te Turnhout dat geboren werd in 2007 en een tweede kind dat voorzien te geboren worden in juli 2012 kan niet aanvaard worden als een buitengewone omstandigheid die de aanvraag tot gezinshereniging in België. (zinsconstructie ? ontbreken van werkwoord)

- Wat betreft de zwangerschap, heden is het nieuwgeboren kind ongeveer 6 maanden oud waardoor dit element dd januari 2013 niet als een buitengewone omstandigheid die betrokkene verhindert haar visumaanvraag te doen via de geijkte post, namelijk via de bevoegde buitenlandse diplomatieke post. (Belgische Ambassade te Yerevan / Armenië) (werkwoord ontbreekt)

Bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht dient te worden beoordeeld of de overheid bij de beoordeling van de aanvraag van verzoekster is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld, en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot het bestreden besluit is gekomen.

De motivering van de bestreden beslissing is stereotiep en is, zoals hierboven werd aangetoond, niet op een zorgvuldige wijze tot stand gekomen. De bestreden beslissing maakt geen correcte beoordeling. Zowel het zorgvuldigheidsbeginsel als de materiële motiveringsplicht worden hierdoor geschonden.

Derde onderdeel

Artikel 12bis, § 7 van de Vreemdelingenwet bepaalt het volgende:

“In het kader van het onderzoek van de aanvraag wordt terdege rekening gehouden met het hoger belang van het kind.”

Artikel 12bis, § 7 van de Vreemdelingenwet is van toepassing op de aanvragen die gebeuren in het kader van dit wetsartikel. De alinea wordt krachtens de wettekst niet beperkt tot een bepaald onderdeel van het artikel.

De bestreden beslissing, die gebaseerd is op artikel 12bis Vreemdelingenwet, bespreekt nergens de belangen van de kinderen. Er wordt op geen enkele wijze rekening gehouden met de belangen van de kinderen.

De motivering van de bestreden beslissing maakt nergens de afweging met de belangen van de kinderen.

Nochtans is deze afweging vereist.

Artikel 12bis Vreemdelingenwet en de motiveringsplicht worden hierdoor geschonden.”

3.2.1. Allereerst moet worden gesteld dat de motieven in rechte en in feite die aan de basis liggen van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in deze beslissing kunnen worden gelezen. Daarnaast moet worden benadrukt dat de voorziene motivering pertinent en afdoende is. Verweerder heeft terdege rekening gehouden met de door verzoekster in haar aanvraag om tot een verblijf in het Rijk te worden toegelaten aangevoerde argumentatie en heeft uiteengezet waarom hij van oordeel is dat de aangebrachte gegevens niet toelaten te besluiten dat er buitengewone omstandigheden bestaan die haar zouden verhinderen om terug te keren naar haar land van herkomst om het op grond van artikel 2 van de Vreemdelingenwet vereiste visum aan te vragen bij de bevoegde Belgische diplomatieke of consulaire vertegenwoordiger. Er is derhalve geenszins sprake van een stereotiepe motivering. Ten overvloede dient bovendien te worden geduïd dat indien een beslissing is gemotiveerd met algemene overwegingen of zelfs een voorbeeld zou zijn van een stereotiepe, geijkte en gestandaardiseerde motivering dit loutere feit op zich alleen nog niet betekent dat de bestreden beslissing niet naar behoren is gemotiveerd (RvS 27 oktober 2006, nr. 164.171; RvS 27 juni 2007, nr. 172.821).

Een schending van de formele motiveringsplicht wordt niet aangetoond.

3.2.2. De door verzoekster aangevoerde schending van de materiële motiveringsplicht moet in voorliggende zaak worden onderzocht in het raam van de toepassing van de bepalingen van artikel 12bis, § 1, tweede lid, 3° van de Vreemdelingenwet. Deze bepaling voorziet in een afwijking op de regel dat de vreemdeling die verklaart dat hij zich in één der in artikel 10 voorziene gevallen bevindt, zijn aanvraag moet indienen bij de Belgische diplomatieke of consulaire vertegenwoordiger die bevoegd is voor zijn woonplaats of zijn verblijfplaats in het buitenland en luidt als volgt:

“In de volgende gevallen kan hij zijn aanvraag echter indienen bij het gemeentebestuur van zijn verblijfplaats :

[...]

3° indien hij zich bevindt in buitengewone omstandigheden die hem verhinderen terug te keren naar zijn land om het op grond van artikel 2 vereiste visum te vragen bij de bevoegde Belgische diplomatieke of consulaire vertegenwoordiger en alle in § 2 bedoelde bewijzen overmaakt, evenals een bewijs van zijn identiteit;”

Verzoekster heeft in haar aanvraag om tot een verblijf in het Rijk te worden toegelaten, die zij indiende bij de burgemeester van de stad Turnhout, uiteengezet dat zij het gegeven dat zij wettelijk samenwoonde met een legaal in België verblijvende vreemdeling en de aanwezigheid van twee kinderen, waarvan het jongste geboren is op 18 juli 2012, als een buitengewone omstandigheid beschouwde in de zin van artikel 12bis, § 1, tweede lid, 3° van de Vreemdelingenwet.

Verweerder heeft gemotiveerd dat verzoekster door aan te geven dat zij in België een gezin vormt met haar partner en haar kinderen niet aantoonde dat er sprake is van omstandigheden die haar verhinderen om een visum aan te vragen bij de bevoegde diplomatieke post. Hij heeft hierbij nader toegelicht dat

verzoeksters jongste kind reeds zes maand oud is, dat zij voorheen reeds naar België kwam met een visum en dat de verplichting om terug te keren naar haar land van herkomst om een nieuw visum aan te vragen geen breuk in haar familiale relaties tot gevolg zal hebben. Deze stellingname is niet kennelijk onredelijk.

Verzoekster betoogt daarnaast dat de zinsbouw in de motivering van de bestreden beslissing voor verbetering vatbaar is, maar maakt hiermee niet aannemelijk dat de motivering op zich inhoudelijk niet deugdelijk is.

Aangezien uit de motivering van de bestreden beslissing duidelijk blijkt dat verweerder rekening heeft gehouden met het feit dat verzoekster kinderen heeft en heeft geduid dat de tijdelijke terugkeer van verzoekster geen ernstig en moeilijk te herstellen nadeel met zich meebrengt kan ook niet worden besloten dat verweerder geen rekening heeft gehouden met de belangen van verzoeksters kinderen.

De uiteenzetting van verzoekster laat derhalve niet toe te concluderen dat de bestreden beslissing is genomen op grond van onjuiste gegevens, op kennelijk onredelijke wijze of met overschrijding van de appreciatiebevoegdheid waarover de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding beschikt.

Een schending van de materiële motiveringsplicht of van artikel 12bis van de Vreemdelingenwet wordt niet aangetoond.

3.2.3. Het zorgvuldigheidsbeginsel – dat verzoekster ook geschonden acht – legt de overheid de verplichting op haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding (RvS 14 februari 2006, nr. 154.954; RvS 2 februari 2007, nr. 167.411). Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt derhalve in dat de administratie bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken.

Uit de gegevens van het dossier en uit wat voorafgaat blijkt dat de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding op basis van een correcte feitenvinding tot zijn conclusie is gekomen, zodat geen schending van het zorgvuldigheidsbeginsel kan worden vastgesteld.

Het enig middel is ongegrond.

Verzoekster heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van verzoekster.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig juli tweeduizend dertien door:

dhr. G. DE BOECK,

wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken

dhr. T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

G. DE BOECK